

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma:	103.K.704.484/2024/21.
A felperes:	Sense Audit Kft. (1051 Budapest Sas utca 1. 3.em. 1.)
A felperes képviselője:	ifj. Dr. Lukács Tamás egyéni ügyvéd (3300 Eger Bajcsy-Zsilinszky utca 17/1.)
Az alperes:	Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó u. 5.)
Az alperes képviselője:	dr. Fáry Zoltán kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közbeszerzési ügyben hozott D.608/27/2024. számú határozat mint közigazgatási cselekmény jogszerűsége

Í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 84 000 (nyolcvannégyezer) forint perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen be a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára 30 000 (harmincezer) forint kereseti illetéket.

A bíróság tájékoztatja a felperest, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A perben nem álló Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegye Önkormányzata mint ajánlatkérő (a továbbiakban: ajánlatkérő) rendezvényszervezési feladatok ellátása tárgyban összesen 16 részből álló, a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIII. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 2. § szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított 2024. augusztus 28. napján közzétett ajánlati felhívásával.
- [2] A felhívás „2. rész Állatok világnapja” részre vonatkozóan az 5.1.6. pont alatt tartalmazta azt a feltételt, hogy – a Kbt. 33. § (1) bekezdése alkalmazásával – a részvétel védett műhelyek és olyan gazdasági szereplők számára van fenntartva, amelyek célja a fogyatékossgal élő vagy hátrányos helyzetű személyek társadalmi és szakmai integrációja. A dokumentáció részét képező „általános információk” 13. pontja alatt előarta: „Védett műhely vagy fejlesztő foglalkoztató státusz igazolása: Ajánlatkérő az eljárásban való részvétel jogát a Kbt. 33. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az ajánlattevő(k) vonatkozásában fenntartja az olyan,

védett munkahelynek minősülő szervezeteknek, amelyek 30%-ot elérő vagy meghaladó mértékben megváltozott munkaképességű vagy hátrányos helyzetű munkavállalókat foglalkoztatnak, valamint az olyan fejlesztő foglalkoztatók számára, amelyek 30%-ot elérő vagy meghaladó mértékben fejlesztő foglalkoztatásban résztvevőket foglalkoztatnak. Fentieknek megfelelően a közbeszerzési eljárásban való részvétel feltétele, hogy az ajánlattevő az ajánlattételi határidő napján és a szerződéskötés napján a Kbt. 3. § 41. pontja szerinti védett munkahelynek vagy a 38. pont szerinti fejlesztő foglalkoztatónak minősüljön. Ajánlattevő a védett műhely vagy fejlesztő foglalkoztató státuszát ajánlatában hivatalos hatósági okirattal (akkreditációs tanúsítvánnyal) köteles igazolni. Nem magyarországi letelepedésű ajánlattevőnek az ajánlatában nyilatkoznia kell arról, hogy a letelepedése szerinti országban a Kbt. 3. § 41. pontja szerinti védett munkahely vagy a 38. pont szerinti fejlesztő foglalkoztató igazolásának mely igazolás/kivonat felel meg, illetve azt mely bíróság(ok)/hatóság(ok) bocsátja/bocsátják ki. Nem magyarországi letelepedésű ajánlattevőnek az ajánlathoz nyilatkozatban megjelölt szervezetektől, hatóságoktól kell olyan igazolás(oka)t benyújtania, amely(ek)ből megállapítható, hogy az ajánlattevő védett munkahelynek minősül. Közös ajánlattevőknek a fenti feltételeknek önállóan kell megfelelniük.”

- [3] A perben nem álló „PROJMENT” Projektmenedzselő, Pályázatíró Kft. mint kérelmező (a továbbiakban: kérelmező) 2024. szeptember 4. napján előzetes vitarendezési kérelmet nyújtott be a felhívás jogsértő jellegére hivatkozással, amelyet az ajánlatkérő elutasított.
- [4] Az ajánlatok bontásáról 2024. szeptember 6. napján készült jegyzőkönyv szerint két ajánlattevő nyújtott be ajánlatot, köztük a felperes. Az ajánlatkérő 2024. szeptember 12. napján hiánypótlási felhívást küldött a perben nem álló ajánlattevő részére.
- [5] A kérelmező 2024. szeptember 18. napján jogorvoslati kérelmet nyújtott be az alpereshez, miszerint az ajánlatkérő az ajánlati felhívásával megsértette a Kbt. 2. § (2) bekezdését.
- [6] Az ajánlatkérő 2024. október 13. napján érvénytelenné nyilvánította a perben nem álló ajánlattevő ajánlatát, majd ugyanezen a napon felhívta a felperest a Kbt. 69. § (4) bekezdése alapján az alkalmassági követelmények és kizáró okok igazolása érdekében a felhívásban előírt igazolások benyújtására.

Az alperes határozata

- [7] Az alperes a 2024. november 13. napján kelt D.608/27/2024. számú határozatában megállapította, hogy az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 2. § (2) bekezdését, melyre tekintettel a közbeszerzés 2. része tekintetében megsemmisítette az ajánlatkérő közzétett ajánlati felhívását, a közbeszerzési dokumentumokat, valamint valamennyi a közbeszerzési eljárás 2. részében hozott ajánlatkérői döntést, továbbá az ajánlatkérővel szemben 100 000 forint bírságot szabott ki.
- [8] Az alperes a Kbt. 33. § (1) bekezdése alapján alkalmazott ajánlati feltételt vizsgálta a Kbt. 2. § (2) bekezdése szerinti alapelv fényében, amely az esélyegyenlőséget és egyenlő bánásmódot hivatott biztosítani. Hangsúlyozta, hogy a jogorvoslati kérelemben a kérelmező nem tételes rendelkezések megsértésére, hanem alapelvi jogsérelemre hivatkozott. Az alperes elemezte a Kbt. 33. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés jogalkotói célját is és értelmezését, valamint áttekintette, hogy hogyan mérte fel az ajánlatkérő azokat a szervezeteket a közbeszerzés előkészítése során, amelyek mint potenciális ajánlattevők megjelenhetnek a közbeszerzés 2. részénél. Figyelemmel volt a műszaki leírásban foglaltakra és a szolgáltatás jellegére, mérlegelte, hogy ha csak 18 ajánlattevő számára tartja fent a közbeszerzésben való részvételt a minimális 150 lehetséges – védett munkahelynek nem minősülő potenciális ajánlattevővel

szemben–, akkor sérti az esélyegyenlőséget. Figyelembe vette, hogy a Kbt. 2. § (2) bekezdése rögzíti az arányosság követelményét, miszerint az ajánlatkérő által a közbeszerzési eljárás során alkalmazni kívánt intézkedések, eszközök nem haladhatják meg a kitűzött cél eléréséhez szükséges mértéket. Ha valamely cél eléréséhez több alkalmas eszköz is rendelkezésre áll, akkor ezek közül a legkevesbé kényszerítő jellegűt kell igénybe venni és az igénybe vett eszköz által okozott hátrányok az elérni kívánt célhoz viszonyítva nem lehetnek túlzóak.

- [9] Megállapította, hogy az ajánlatkérő jelen esetben egyéb, az esélyegyenlőséget kevésbé korlátozó eszközzel is érvényre juttathatta volna preferenciáit, például speciális szakmai értékelés részszerzőponttal vagy alvállalkozó igénybevételeként lehetőségével. Mindezekre figyelemmel megállapította, hogy bár a Kbt. 33. § (1) bekezdése lehetővé teszi az ajánlatkérő számára a közbeszerzés védett munkahelyek részére történő fenntartását, az ajánlatkérő előírásai összességében – azaz, hogy kizárólag ilyen szervezetet tehet ajánlatot, lehet kapacitást nyújtó szervezet és alvállalkozó is – a szóba jöhető ajánlattevői kör ismeretében nem feleltek meg az arányosság követelményének, ezzel az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 2. § (2) bekezdésében foglalt alapelvet. A Kbt. 165. § (3) bekezdés b) pontja alapján megsemmisítette az ajánlattételi felhívást a 2. rész tekintetében, valamint valamennyi az ajánlatkérő által a közbeszerzési eljárás során hozott döntést erre vonatkozóan, figyelemmel arra, hogy a jogsértéssel a közbeszerzésben való részvétel olyan mértékű korlátozása valósult meg, amely másképpen nem reparálható.

A kereset és a védírat

- [10] A felperes keresetében a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.
- [11] Előadta, hogy a közbeszerzési eljárásban ajánlattevő volt, az alperes eljárásában pedig egyéb érdekeltként vett részt, ügyféli minősége mindezek alapján megállapítható. Jogi érdekeltége azon az alapon is fennáll, hogy érvényes ajánlatot tett az eljárásban.
- [12] Kereshetőségi joga fennállását azzal indokolta, hogy ajánlattevői, ügyféli minősége, és a legkedvezőbb érvényes ajánlat megtétele a konkrét eljáráshoz fűződő egyedi, közvetlen érintettségét külön-külön és együttesen is megalapozza. A határozat közvetlenül és egyedileg sérti a gazdasági érdekét, mert a 2. részre benyújtott ajánlata jogszerű keretek között nem kerülhetett elbírálásra, az ajánlati szakasz megszüntetése pedig elvette a reális esélyt a szerződéskötésre. Az alperes a felhívást és az ahhoz kapcsolódó döntéseket megsemmisítette, ezzel megszűnt az a konkrét eljárási helyzet, amelyben az ajánlata értékelhető lett volna, és amely – az eljárás szabályszerű folytatása mellett – megalapozhatta a nyertes pozíció elérésének esélyét. A sérelem nem elvont, hanem individualizált, ugyanis az ajánlat elkészítésébe fektetett erőforrásai és költségei okafogyottá váltak és elveszett a szerződéskötésből származó bevétel elérésének esélye, mely körülmény a közigazgatási eljárásról szóló 2017. évi. I. törvény (a továbbiakban: Kp.) szerinti jog vagy jogos érdek közvetlen sérelmét valószínűsíti, vagyis a kereshetőségi joga fennáll.
- [13] A határozat fennmaradása rendszerszintű, a jövőre kiható, tényleges és bizonyos érdeksérelmet is okoz, ugyanis rossz precedenst teremt a Kbt. 33. § (1)-(2) bekezdéseinek jogszerű alkalmazhatóságát illetően, visszatartó hatást fejt ki az ajánlatkérőre, valamint más ajánlatkérőkre, és ezzel de facto szűkíti a védett foglalkoztatók – köztük a felperes – számára törvényben biztosított pozitív diszkriminációs eszköz igénybevételeként terét. Ha a támadott döntés precedensként fennmarad, az a felperes jövőbeni indulási és nyerési esélyeit rontja a fenntartott beszerzések piacán, mivel az ajánlatkérők a jogkövetkezményektől tartva bizonyosan ritkábban és szűkebb tartalommal élnek majd a Kbt. 33. § szerinti fenntartással. Ennek eredménye, hogy a felperes – bár a jogalkotó kifejezett célja szerint e körben

esélyegyenlőséget élveznie kellene – a jövőben kevesebb, szűkebb vagy kedvezőtlenebb feltételek mellett meghirdetett eljárásban tud részt venni. Ez a hatás közvetlenül érinti a felperes piaci pozícióját és jövőbeni bevételi lehetőségeit, amely a keresetőségi jog jövőre kiható pillérét is megalapozza.

- [14] A keresetőségi jog tárgyában hivatkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogra, és ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság gyakorlatára.
- [15] Részletesen vitatta az alperes megállapításait, hivatkozott a Kbt. 33. § (1) és (2) bekezdéseire és ezen rendelkezések, alapelvekkel való viszonyára. Vitatta az alperesi határozat indokolásának jogszerűségét és az alperes által elmulasztott arányossági teszt alkalmazását. Továbbá a megváltozott munkaképességű személyek és foglalkoztatók helyzetére is részletes előadást tett. Kitért a közbeszerzés és társadalmi felelősségvállalás kérdéseire is. Tételes jogsértésként a Kbt. 2. § (2) és (7) bekezdését, a Kbt. 33. § (1) és (2) bekezdését a Kbt. preambulumát, valamint a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelv (2014. február 26.) preambulumának (36) bekezdését és 20. cikkét jelölte meg.
- [16] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte és fenntartotta a határozatában foglaltakat.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

- [17] A kereset alaptalan az alábbiak szerint.
- [18] A bíróság a közigazgatási jogvitát a Kp. 4. § (3) bekezdés a) pontja alapján, a Kp. Második része szerinti elsőfokú közigazgatási peres eljárásban, a Kp. 77. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el. A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló adatok, valamint a felek előadásának egybevetésével, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelve, a megelőző közigazgatási eljárásban megállapított tényállással összevetve állapította meg. A bíróságnak a közigazgatási tevékenység jogszerűségét főszabályként a Kp. 2. § (4) bekezdése és 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem korlátai között, és a Kp. 85. § (2) bekezdése alapján a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján kell vizsgálnia.
- [19] A bíróság megállapította, hogy a felperes – a megelőző közigazgatási eljárásban ügyféli minősége folytán – perindítási jogának fennállása kapcsán nem merült fel kétség. A bíróság emellett hivatalból vizsgálta a felperes keresetőségi jogának fennállását, amely a kereset érdemi elbírálásának feltétele.
- [20] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből fakadóan mindenkit megillet a tisztességes eljáráshoz való jog részelemét képező jogorvoslathoz való jog értelmében, hogy hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. Az Alkotmánybíróság által kimunkált gyakorlat alapján a jogorvoslathoz való jog akkor valósul meg kielégítő mértékben, amennyiben az tényleges és hatékony jogvédelmet jelent és ekként is érvényesül a kialakított szabályozás. Ezek hiányában a jogszabályban biztosított jogorvoslat is kiüresedik és formálissá válik. A jogorvoslathoz való jognak tehát lényegi, immanens eleme a jogorvoslás lehetősége, vagyis, hogy a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát. (14/2015. (V.26.) AB határozat 43. pontja; 3020/2018. (I. 26.) AB határozat, ABH 2018, 114, 37. pontja)

- [21] A jogorvoslathoz való alapjogból azonban az nem következik, hogy a bíróság a keresetlevél alapján akkor is érdemi vizsgálatot folytasson le, ha a bírósági jogorvoslati eljárásban előterjesztett kérelem arra alkalmatlan. Az eljáró rendes bíróságoknak értelemszerűen vizsgálniuk kell, hogy a hozzájuk érkezett keresetlevél alkalmas-e érdemi vizsgálatra; ha nem, akkor döntésükben ennek megállapításával, illetve ennek alapján a kereset elutasításával eleget tesznek a jogorvoslathoz való alaptörvényi jogból származó kötelezettségüknek. Az érdemi elbírálásra alkalmasság vizsgálatának része az érintettség vizsgálata: nem kezdeményezhet bárki bármilyen ügyben érdemi vizsgálatot eredményező eljárást bármely bíróság előtt, illetve nem igényelheti, hogy bármely bíróság bármely ügyben folytasson le ilyen vizsgálatot. Amennyiben valaki olyan ügyben kezdeményez eljárást, amelyben érintettsége hiányzik, úgy a bíróság nem köteles a keresete megalapozottságát érdemben vizsgálni. A pusztán indítvány tehát az érdemi bírósági döntéshez nem elégséges. (3220/2019. (X.11.) AB határozat 29. pontja) Az érintettség (érdekeltség) megállapítása előfeltétele annak, hogy a bíróságok ne bármilyen kérelem, hanem csak olyan kérelem alapján legyenek jogosultak és kötelesek eljárni, melyet az arra jogosult érintett (érdekelte) terjeszt elő; ellenkező esetben bárki korlátok nélkül állíthatna bármilyen sérelmet, melyet a bíróságok kötelesek lennének érdemben megvizsgálni. (3220/2019. (X.11.) AB határozat 32. pontja)
- [22] A kereshetőségi jog tehát az ügy tárgyával összefüggő konkrét, közvetlen, személyes érdekeltviszonyt feltételez, amely feltétel fennálltát a bíróságnak a közigazgatási per folyamán hivatalból kell vizsgálnia (Kfv.III.37.082/2025/6. [47]-[48] bekezdései). A kereshetőségi jog vizsgálatát a bíróság a felek kérelmétől függetlenül, hivatalból köteles elvégezni, elmulasztása olyan eljárási szabálysértés, amely az ügy érdemi elbírálására kihat (Kfv. II. 38.029/2018/3). A kereshetőségi jog alapvetően anyagi jogi kérdés, a félnek a vitában való anyagi jogi érdekeltiségére vonatkozik és így a jogvita érdeme körében bírálható el, hiánya a kereset ítélettel való elutasítását eredményezi.
- [23] A Kúria Kfv.II.37.507/2019/12. számú ítéletében rögzítette, hogy „az egységes ítélkezési gyakorlat szerint a perindítási jogtól meg kell különböztetni a kereshetőségi jogot, amely azt jelenti, hogy az adott ügyben megállapítható a felperes jogának, vagy jogos érdekének közvetlen érintettsége. A keresetben állított, a határozathoz kapcsolódó jog, jogi érdek és az anyagi jogi jogsértés közötti közvetlen kapcsolat alapoz meg kereshetőségi jogot (Kfv.II.38.094/2017/23.). A kereshetőségi jog tehát közvetlen érdekeltiséget feltételez a felperes és a közigazgatási határozat között, ami azt jelenti, hogy a közigazgatási jogviszony további jogviszonyok közbeiktatása nélkül, közvetlenül megváltoztatja a felperes jogainak, kötelezettségeinek körét.”
- [24] Az ügyféli jogállás nem jelenti automatikusan a kereset érdemi elbírálásának a lehetőségét is. A Kúria Kfv.III.37.172/2018/4. számú ítélete 70-76. bekezdéseiben részletesen kifejtette a közigazgatási perben a perbeli legitimáció, vagyis a perindítási jog és a kereshetőségi jog fogalmi különbségét. A közigazgatási per szempontjából a perindítási jog lényege, hogy létezik a félnek valamely kérdésben olyan joga vagy jogos érdeke, amely tekintetében érintettsége van, azaz „feltételesen” jogsérelem érheti. Ez a szoros értelemben vett „perbeli legitimáció”. Ehhez képest a kereshetőségi jog (igényérvényesítési jog) tartalma az, hogy a fél által érvényesített alanyi jog vagy jogos érdek és a kifogásolt tényleges jogsértés között a közvetlen kapcsolat is fennáll, azaz a felperes a pernyertesség igényével léphet fel az alperessel szemben. A kereshetőségi jog konkrét jogsérelemmel járó közvetlen kapcsolat a felperes jogos érdeke és az alperes határozatának közvetlen joghatása között. A Kúria tehát kiemelte, hogy a közigazgatási eljárásban fennálló ügyfélképesség a perindítási jogot alapozhatja meg, ugyanakkor a kereshetőségi jog meglétéhez ennél több kell, önmagában a

korábbi ügyféli minőség nem elég.

- [25] A Kp. 4. § (1) bekezdése szerint a közigazgatási jogvita tárgya a közigazgatási szerv közigazgatási jog által szabályozott, az azzal érintett jogalany jogi helyzetének megváltoztatására irányuló vagy azt eredményező (3) bekezdés szerinti cselekményének, vagy a cselekmény elmulasztásának (a továbbiakban együtt: közigazgatási tevékenység) jogszerűsége. A keresetőségi jog fennállásához tehát nem elég a jogalany érintettsége, az is szükséges, hogy a támadott közigazgatási cselekmény a jogalany jogi helyzetének megváltoztatására irányuljon vagy azt eredményezze. A keresetőségi jog azt a közvetlen jogi érdekeltséget fejezi ki, ami a fél és a per tárgya közötti közvetlen érintettséget feltételez, vagyis egy, az anyagi jog alapján fennálló közvetlen jogi kapcsolatot a hatósági döntés és felperesi jogi helyzet között. A keresetőségi jog értékelésére csak akkor van lehetőség, ha a fél perindítási joga fennáll. A jogi érdeksérelmet, a keresetben megfogalmazott igény érvényesítéséhez fűződő közvetlen jogi érintettséget a felperesnek kell bizonyítania (Kfv. III. 37.580/2019/13.). Ennek hiányában a közigazgatási eljárás keretei által korlátozott bírósági felülvizsgálat nem alkalmas a felperesi jog- vagy jogos érdeksérelem orvoslására (Kf.3.28.116/2005/4.).
- [26] A felperes keresetének tehát ki kell terjednie arra, hogy jogi kifogásai tekintetében hol van a jogainak, jogos érdekeinek közvetlen érintettsége és sérelme.
- [27] A perbeli esetben a felperes egyrészt ügyféli jogállására hivatkozott, amely a fent bemutatottak szerint a keresetőségi jog alátámasztására önmagában nem elegendő. Előadta továbbá, hogy érvényes ajánlatot tett, és az alperes határozata akadályozta meg az ajánlata elbírálását és a szerződés elnyerését.
- [28] A bíróság a tényállásból és a közigazgatási iratokból megállapította, hogy az ajánlatkérő nem hozott döntést a felperes ajánlatának érvényességéről. A felperest a határozat meghozatala előtt felhívta az ajánlati feltételek meglétének igazolására, amely alátámasztja, hogy a felperes ajánlatának érvényességéről még nem született ajánlatkérői döntés, és a határozat következtében valóban nem került sor sem az ajánlat érvényességének vizsgálatára, sem pedig az ajánlat értékelésére és elbírálására. Éppen ebből következik, hogy a felperes a közbeszerzési eljárásban nem került olyan pozícióba, amely a szerződés elnyerését biztosította volna számára, még ajánlatának érvényessége sem került elismerésre. Az alperes olyan időpontban és eljárási szakaszban semmisítette meg a felhívást és az ajánlatkérői döntéseket, amikor a felperes eljárási helyzetéről és ajánlatáról még nem született semmilyen ajánlatkérői döntés. Ez olyan még bizonytalan helyzetet teremtett a felperes számára, amiben a szerződés tényleges elnyeréséhez – amely a felperes közvetlen jogos érdekét megteremtené – nem közvetlenül az alperes határozatának megsemmisítése vezet, hanem maga a felperes és az ajánlatkérő további eljárási cselekményei és döntései – a felhívás teljesítése, valamint döntés az ajánlat érvényességéről és annak elbírálása – szükségesek.
- [29] Ebből következően a felperes a szerződés elnyerésének lehetőségétől való elesése nem kizárólag a határozatból eredő közvetlen joghatás, hanem a határozat közvetett jogkövetkezménye. Természetesen van összefüggés az alperesi döntés és a felperes szerződéskötési lehetőségének megghiúsulása között, azonban ez a határozatból eredő közvetett következmény. A határozatban foglalt döntés – a felhívás megsemmisítése – közvetlenül nem eredményezte a felperes jogi helyzetének megváltozását, hiszen a felperes a határozat meghozatalát megelőzően sem volt a szerződés kihirdetett nyertese, ezen a jogi helyzeten a határozat nem változtatott. Az, hogy a felperes bízott a szerződés elnyerésében nem közvetlen, csak közvetett érdekeltséget jelent, amely a határozat elleni keresetőségi jogot nem teremti meg.

- [30] A másik hivatkozási alap szintén csak közvetett érdekeknek minősül arra vonatkozóan, hogy az alperesi döntés fennmaradása a felperes számára hátrányos precedens kialakulását jelentené. A keresetösségi jog a határozatból eredő közvetlen, a felperes jogi helyzetét érintő anyagi joghatással támasztható alá. Azt nem alapozhatja meg, hogy a felperes elvi alapon nem ért egyet az alperes jogértelmezésével, még akkor sem, ha ez a jogértelmezés a felperes jövőbeni helyzetét álláspontja szerint negatívan befolyásolja. A bíróság nem elvi jogkérdésekben dönt, hanem a felek közvetlen jogi helyzetének megváltoztatására alkalmas jogvitát bírál el. A felperes érvelésének elfogadása ahhoz vezetne, hogy bárki keresettel támadhatna egy hatósági határozatot, ha az számára kedvezőtlen jogértelmezést tartalmaz, amely egyrészt ellentétes lenne az eljárási alapelvekkel és a bírósági joggyakorlattal, másrészt a határozattal közvetlenül érintett személyek jogbiztonsághoz való jogát is sértené. A közbeszerzési eljárásban a felperes nem léphet fel általános jogérvényesítőként, hanem kizárólag saját közvetlen joga érvényesítése érdekében, amely nem a jövőben lehetségesen bekövetkező joghátrányt jelenti, hanem a határozatból közvetlenül eredő jogsérelmet. Ilyen, a határozatból közvetlenül eredő felperesre nézve fennálló jogsérelmet a felperes a jelen perben nem tudott igazolni. Az által előadottak olyan távoli és közvetett összefüggést mutatnak a tárgybeli közigazgatási eljárással, amellyel a közvetlen személyes jogos érdekét, keresetösségi joga fennállását nem tudta eredményesen igazolni.
- [31] A Kúria Kfv.III.37.593/2019/23. számú ítéletében megerősítette, hogy megalapozottan utasítja el a bíróság keresetösségi jog hiányában a keresetet, ha nem állapítható meg az ügyben a felperes közvetlen érintettsége, melyre tekintettel a perben bármely döntés születne is, az nem lenne közvetlen kihatással a felperes jogi helyzetére. A fentiekre figyelemmel a bíróság összességében megállapította, hogy a keresettel támadott közigazgatási határozattal szemben a felperes közvetlen jogos érdekét nem, csak közvetett, feltételes, más, a per kimenetelétől független körülmények által is befolyásolt érdekét igazolta, ezért keresetösségi joga fennállását nem tudta bizonyítani.
- [32] Mindezekre tekintettel a bíróság a keresetet a Kp. 88. § (1) bekezdés b) pontja szerint elutasította, mivel a felperes jogának vagy jogos érdekének közvetlen sérelme nem volt megállapítható.
- [33] A bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte a perveztes felperest az alperes perköltségének megfizetésére a Pp. 81. § (1) és (5) bekezdéseire figyelemmel, amelynek mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése szerint határozta meg a felperes által felszámított munkaórák alapján, mivel azt arányosnak találta figyelemmel a beadványok elkészítésének munka- és időigényére, valamint arra, hogy tárgyaláson kívül hozott döntést.
- [34] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (1) bekezdésében meghatározott összegű kereseti illeték viselésére a bíróság a felperest a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte.
- [35] Tájékoztatja a bíróság a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell az esedékesség napjáig

megfizetnie. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Fővárosi Törvényszék megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Az illetékfizetési kötelezettség esedékességének napja tekintetében az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény által módosított Itv. 78. § (4) bekezdése irányadó. Ha a felhívásnak a megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

[36] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése és a Kp. 99. § (2) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. október 21.

dr. Szilágyi-Horváth Eszter s.k.
s.k.
a tanács elnöke

dr. Pártay-Czap Sarolta s.k.
előadó bíró

dr. Tombor Csaba
bíró